

Άρειος Πάγος 510/2012

Παράνομη εκχέρσωση αναδασωτέας ιδιωτικής έκτασης (άρ. 70 παρ. 1 Ν. 998/1979)

Πηγή: www.nomotelia.gr

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Παράνομη εκχέρσωση αναδασωτέας ιδιωτικής δασικής έκτασης – ο κατηγορούμενος απομάκρυνε δι' αποψιλώσεως τους θάμνους πρίνου και φελίκης, παρεμποδίζοντας έτσι την κανονική φυσική αναγέννηση (αναδάσωση) και προέβη στην καλλιέργεια των 30 ατόμων ήμερης ελιάς και 15 ατόμων εμβολιασμένων ατόμων αγριελιάς που ο ίδιος είχε ήδη φυτέψει σε αναδασωτέα έκταση, καθώς επίσης και φύτεψε και 60 επιπλέον άτομα ήμερης ελιάς νεαρής ηλικίας - το Δικαστήριο στέρησε την απόφασή του της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, αφού δε διαλαμβάνει σ' αυτή ότι η αναφερόμενη απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Δασών Μαγνησίας, με την οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα η ιδιωτική δασική έκταση, την οποία εκχέρσωσε παράνομα ο αναιρεσείων, δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αν αυτή συνοδευόταν από σχεδιάγραμμα της αναδασωτέας έκτασης, στο οποίο καθορίζονται λεπτομερώς τα όρια, προς αποφυγή σύγχυσης με τα όμορα ιδιωτικά ακίνητα και του οποίου σχεδιαγράμματος η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σε κάθε περίπτωση είναι υποχρεωτική – συμπλήρωση χρόνου παραγραφής – οριστική παύση ποινικής δίωξης

Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 70 παρ. 1 του ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας", όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2081/1992 "όποιος εκχερσώνει, υλοτομεί αποψιλωτικά ή καλλιεργεί έκταση δημόσια ή ιδιωτική που κηρύχθηκε αναδασωτέα, τιμωρείται...με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 100.000 μέχρι 1.000.000 δραχμών". Περαιτέρω, κατά το άρθρο 41 παρ. 1 του ίδιου νόμου (998/1979), "η κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων ενεργείται δι' αποφάσεως του οικείου Νομάρχη, καθορίζουσας σαφώς τα όρια της εκτάσεως η οποία κηρύσσεται αναδασωτέα και συνοδευομένης υποχρεωτικώς υπό σχεδιαγράμματος, το οποίον δημοσιεύεται εν φωτοσμικρύνσει μετά της αποφάσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως". Επομένως, στην απόφαση που καταδικάζει για παράβαση του άρθρου 70 παρ. 1 του ν. 998/1979, πρέπει να αναφέρονται η απόφαση του Νομάρχη (ήδη Γ.Γ. της Περιφέρειας), το σχετικό σχεδιάγραμμα και η δημοσίευση αυτών στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως, διαφορετικά η απόφαση στερείται της απαιτούμενης από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και ιδρύεται ο από το άρθρο 510 παρ. 1Δ ΚΠΔ. Λόγος αναιρέσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Βόλου, που δίκασε κατ' έφεση, με την προσβαλλόμενη 865/2011 απόφασή του, δέχτηκε, ότι από τα κατ' είδος μνημονευόμενα σ' αυτή αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκαν, κατά την ανέλεγκτη κρίση του, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά σε σχέση με την αποδιδόμενη στον αναιρεσείοντα πράξη της παράνομης εκχέρσωσης αναδασωτέας ιδιωτικής δασικής έκτασης: " Ο κατηγορούμενος στη δασική θέση "... του ιδιωτικού δάσους περιφέρειας ..., τον Φεβρουάριο του έτους 2004, προέβη σε παράνομη αποψίλωση και εν συνεχεία καλλιέργεια δασικής έκτασης που κηρύχθηκε αναδασωτέα. Συγκεκριμένα στην άνω θέση και μέσα σε έκταση 10 στρεμμάτων, η οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα με την αριθμ. 1743/16-8-99 απόφαση της Δ/νσης Δασών Μαγνησίας, και κατά παράβαση της Νο αριθ. 20/99 Δασικής Αστυνομικής Διάταξης, απομάκρυνε δι' αποψιλώσεως τους θάμνους πρίνου και φελίκης, παρεμποδίζοντας έτσι την κανονική φυσική αναγέννηση (αναδάσωση) και προέβη στην καλλιέργεια των 30 ατόμων ήμερης ελιάς και 15 ατόμων εμβολιασμένων ατόμων αγριελιάς που ο ίδιος είχε ήδη φυτέψει στην άνω θέση, καθώς επίσης και φύτεψε και 60 επιπλέον άτομα ήμερης ελιάς νεαρής ηλικίας. Η άποψη αυτή ενισχύεται από την κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης δασοφύλακα Π. Ζ. που κατέθεσε ότι επενέβη και εμβολίασε και τις υπάρχουσες (15) αγριελιές. Περαιτέρω πρέπει να του αναγνωρισθεί το ελαφρυντικό του προτέρου έντιμου βίου (84 παρ. 2α ΠΚ) όχι όμως και του 84 2β'ΠΚ καθόσον δεν προτάθηκε με τρόπο ορισμένο (ΑΠ 1172/03 Ποιν. Χρ. ΝΔ'310) αλλά ούτε και απεδείχθη κάτι σχετικό κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο. Επομένως πρέπει να κηρυχθεί ένοχος ο κατηγορούμενος με το ελαφρυντικό του 84 παρ. 2α ΠΚ".Με βάση τις πιο πάνω παραδοχές το Τριμελές Πλημμελειοδικείο κήρυξε ένοχο τον κατηγορούμενο - αναιρεσείοντα της προδιαληφθείσας αξιόποινης πράξης, που τιμωρείται από τις διατάξεις του άρθρου 70 παρ. 1 ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 29 παρ. 1 ν.2081/1992, με την ελαφρυντική περίπτωση του πρότερου έντιμου βίου, και επέβαλε σ' αυτόν ποινή φυλάκισης οκτώ μηνών, που ανεστάλη για τρία χρόνια. Έτσι, όμως, κρίνοντας το προδιαληφθέν Δικαστήριο στέρησε την απόφασή του της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, αφού δε

διαλαμβάνει σ' αυτή ότι η αναφερόμενη απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Δασών Μαγνησίας, με την οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα η ιδιωτική δασική έκταση, την οποία εκχέρσωσε παράνομα ο αναιρεσείων, δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αν αυτή συνοδευόταν από σχεδιάγραμμα της αναδασωτέας έκτασης, στο οποίο καθορίζονται λεπτομερώς τα όρια, προς αποφυγή σύγχυσης με τα όμορα ιδιωτικά ακίνητα και του οποίου σχεδιαγράμματος η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σε κάθε περίπτωση είναι υποχρεωτική. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ μοναδικός λόγος αναίρεσης, για έλλειψη της επιβαλλόμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι βάσιμος και πρέπει η ένδικη αίτηση αναίρεσης να γίνει δεκτή και να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 11, 112 και 113 ΠΚ το αξιόποιο των εγκλημάτων εξαλείφεται με παραγραφή, η οποία, προκειμένου για πλημμελήματα, είναι πενταετής και αρχίζει από τότε που τελέστηκε η πράξη. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η κύρια διαδικασία και εωσότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, όχι όμως πέραν των τριών ετών για τα πλημμελήματα. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 310 παρ. 1 εδ'β1, 370 εδ. β' και 511 ΚΠΔ, προκύπτει ότι η παραγραφή, ως θεσμός δημόσιας τάξης, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης, ακόμη και από τον Άρειο Πάγο, ο οποίος διαπιστώνοντας τη συμπλήρωση αυτής, υποχρεούται ν' αναιρέσει την προσβαλλόμενη καταδικαστική απόφαση και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, εφόσον η αιτίαση αναίρεσης είναι τυπικά παραδεκτή και περιέχεται σ' αυτή ένας τουλάχιστον παραδεκτός και βάσιμος λόγος από τους περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρο 510 ΚΠΔ (Ολ. ΑΠ7/2005). Στην προκείμενη περίπτωση, η πράξη της παράνομης εκχέρσωσης αναδασωτέας ιδιωτικής δασικής έκτασης, που φέρεται ότι τελέστηκε το Φεβρουάριο του 2004, τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος, έκτοτε δε (Φεβρουάριος 2004) μέχρι τη διάσκεψη επί της αίτησης αναίρεσης (1.3.2012) παρήλθε το χρονικό διάστημα της οκταετίας, έτσι έχει εξαλειφθεί, με παραγραφή, το αξιόποιο της εν λόγω πράξης.

Συνεπώς, εφόσον η ένδικη αίτηση περιέχει, κατά τα προεκτεθέντα, παραδεκτό λόγο αναίρεσης, ο οποίος κρίθηκε και βάσιμος, πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά τον κατηγορούμενο για την παραπάνω πράξη, λόγω παραγραφής, κατά τα στο διατακτικό ειδικότερα οριζόμενα.-

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 865/2011 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου.

Παύει οριστικά την ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής, για το ότι ο κατηγορούμενος Α. Χ. του Δ., κάτοικος ..., στη δασική θέση "... του ιδιωτικού δάσους περιφέρειας ..., το Φεβρουάριο του έτους 2004, προέβη σε παράνομη αποξίλωση και εν συνέχεια καλλιέργεια δασικής έκτασης που κηρύχθηκε αναδασωτέα. Συγκεκριμένα στην άνω θέση και μέσα σε έκταση 10 στρεμμάτων, η οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα με την απόφαση 1743/16.8.1999 της Γενικής Διεύθυνσης Δασών Μαγνησίας, και κατά παράβαση της 20/1999 Δασικής Αστυνομικής Διάταξης, απομάκρυνε δι' αποξιλώσεως τους θάμνους πρίνου και φελίκης, παρεμποδίζοντας έτσι την κανονική φυσική αναγέννηση (αναδάσωση) και προέβη στην καλλιέργεια των 30 ατόμων ήμερης ελιάς και 15 ατόμων εμβολιασμένων ατόμων αγριελιάς, που ο ίδιος είχε φυτέψει στην πιο πάνω θέση, καθώς επίσης φυτέψε και 60 επί πλέον άτομα ήμερης ελιάς νεαρής ηλικίας.